

Utjecaj pohađanja kirurškog tečaja na izvedbu manjih kirurških zahvata u ordinacijama liječnika obiteljske medicine: opažajno istraživanje

Rudika Gmajnić, Sanda Pribić, Anita Lukić, Barbara Ebling, Nikola Čupić, Ivana Marković

CMJ 2008;49:358-63

Cilj Istražiti utjecaj pohađanja kirurškog tečaja na broj manjih kirurških zahvata izvedenih u ordinacijama liječnika obiteljske medicine.

Postupci Usporedili smo broj manjih kirurških zahvata koje su izveli liječnici obiteljske medicine u 59 ordinacija u Osijeku i okolici, Hrvatska, 12 mjeseci prije i nakon 40-satnog praktičnog kirurškog tečaja. Tečaj je održan u rujnu 2006, pod vodstvom kirurga i specijalista obiteljske medicine.

Uključivao je zahvate na uraslim noktima nožnih prstiju, apscesima/komedonima, malim ranama, primjenu anestezije, dezinfekciju, uporabu i sterilizaciju kirurških instrumenata i liječenje antibioticima.

Rezultati Broj malih kirurških postupaka izvedenih u ordinacijama liječnika obiteljske medicine se gotovo udvostručio nakon tečaja (503 vs 906 nakon tečaja, $P < 0,001$, Wilcoxon test). Medijan broja zahvata na apscesima/komedonima po liječniku povećao se s 1 na 6 ($P < 0,001$, Wilcoxon test), broj zahvata na malim ranama sa 111 na 217 ($P < 0,001$, Wilcoxon test), a broj zahvata na uraslim noktima sa 120 na 186 ($P = 0,004$, Wilcoxon test). Pedeset posto liječnika nije izvodilo zahvate, bez obzira na tečaj. Nije bilo povezanosti između broja izvedenih zahvata, dobi liječnika, dužine zaposlenja i smještaja ordinacije (grad ili selo). Međutim, pokazali smo da su muškarci izveli više zahvata nego žene kako prije tako i nakon tečaja (apscesi/komedoni: $P < 0,001$, odnosno $P = 0,108$; urasli nokti: $P = 0,008$, odnosno $P = 0,008$; male rane: $P = 0,030$ odnosno $P < 0,001$).

Zaključak. Praktični tečajevi mogu motivirati liječnike da izvode više kirurških zahvata i tako povećaju broj usluga koje se nude u primarnoj zaštiti. Liječnice bi trebalo više ohrabrivati da izvode manje kirurške zahvate.